

List Jakuba

Rozdział 1

1. Jakób, sługa Boży i Pana Jezusa Chrystusa, dwunastu pokoleniom, które są w rozproszeniu, zdrowia życzy. 2. Za największą radość miejcie, bracia moi! gdy w rozmaite pokusy wpadacie, 3. Wiedząc, iż doświadczenie wiary waszej sprawuje cierpliwość; 4. A cierpliwość niech ma doskonały uczynek, żebyście byli doskonali i zupełni, którym by na niczem nie schodziło. 5. A jeżeli komu z was schodzi na mądrości, niech prosi u Boga, który ją szczerze wszystkim daje, a nie wymawia; i będzie mu dana. 6. Ale niech prosi z wiarą, nic nie wątpiąc; albowiem kto wątpi, jest podobny wałowi morskiemu, który od wiatru pędzony i miotany bywa. 7. Bo niechaj nie mniema ten człowiek, aby co miał wziąć od Pana. 8. Mąż umysłu dwoistego jest niestateczny we wszystkich drogach swoich. 9. A niech się chlubi brat niskiego stanu w wywyższeniu swoim, 10. A bogaty w poniżeniu swoim; bo jako kwiat trawy przemienie. 11. Albowiem jako słońce, kiedy weszło z gorącością, ususzyło trawę, a kwiat jej opadł i zginęła ona śliczność kształtu jego, tak i bogaty w drogach swoich uwiędnie. 12. Błogosławiony mąż, który znosi pokuszenie; bo gdy będzie doświadczony, weźmie koronę żywota, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują. 13. Żaden, gdy bywa kuszony, niech nie mówi: Od Boga kuszony bywam; bo Bóg nie może kuszony być we złem, a sam nikogo nie kusi. 14. Ale każdy bywa kuszony, gdy od swoich własnych pożądlivosti bywa pociągniony i przynęcony. 15. Zatem pożądlivość począwszy, rodzi grzech, a grzech będąc wykonany, rodzi śmierć. 16. Nie błądźcież, bracia moi mili! 17. Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały z góry jest, zstępujący od Ojca światłości, u którego nie masz odmiany, ani zaćmienia na wstecz się wracającego. 18. Który, przeto że chciał, porodził nas słowem prawdy ku temu, żebyśmy byli niejakiemi pierwiastkami stworzenia jego. 19. A tak, bracia moi mili! niech będzie każdy człowiek prędko ku słuchaniu, ale nierychły ku mówieniu i nierychły ku gniewowi. 20. Bo gniew męża nie sprawuje sprawiedliwości Bożej. 21. A tak odrzuciwszy wszelakie plugastwo i zbytek złości, z cichością przyjmijcie słowo wszczepione, które może zbawić dusze wasze. 22. A bądźcie czynicielami słowa, a nie słuchaczami tylko, oszukiwającymi samych siebie. 23. Albowiem jeżeli kto jest słuchaczem słowa a nie czynicielem, ten podobny jest mężowi przypatrującemu się obliczu narodzenia swego we zwierciadle; 24. Bo samego siebie obejrzał i odszedł, a wnet zapomniał, jakim był. 25. Ale kto by wejrzał w on doskonały zakon wolności i zostawałby w nim, ten nie będąc słuchaczem zapamiętliwym, ale czynicielem uczynku, ten błogosławionym będzie w uczynku swoim. 26. Jeżeli kto między wami zda się być nabożnym, nie kielznając języka swego, ale zwodząc serce swe, tego nabożeństwo próżne jest. 27. Nabożeństwo czyste i niepokalane u Boga i Ojca to jest: Nawiedzać sieroty i wdowy w ucisku ich i zachować samego siebie niepokalanym od świata.